

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

вносить: в Австрії:	
на цілий рік	24 К
на пів року	12 К
на чверть року	6 К
на місяць	2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 доларів або 14 рублів; з висилкою двічі в тижні 6 доларів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 доларів або 10 руб. Площинок число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto пошт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

Християнсько-сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милюсти і віри не возьмеш, бо русне ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских съят о 5 год. по полуночи. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслана“ при ул. Хмельовского ч. 15, II. поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертається лише на попередні застороги.

Рекламація лише неопечатані в вільні від порта. — Оповістки звичайні приймаються по ціні 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 сот. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Політичні задачі графа Берхтольда.

(X) В сумній хвилі обявив новоіменований міністер заграничних справ і цісарського Дому своє урядовання. Він супроводить свого широго приятеля на вічний супочинок, а ся громадна участь всого політичного съвіта в останній послужі покійника вказує його наслідникові і спадкоємцеві, яку втрату понесла монархія, Династія, а, як спровадльово висловлюються ся в політичних кругах, також уса Европа. Незвичайно величавий похорон спровалений накладом цісарського скарбу стає наглядним доказом того, як високо цінів монарх вірного свого міністра і його політичну діяльність.

Однак не тільки Династія, не тілько політичні круги монархії в обох її державах дали вираз незвичайному признанню заслуг покійного керманича і державника, але й в широкім політичним съвіті його смерть викликала щирий жаль і голосний відгомін. Вельми горячі почування висловив з тої нагоди італійський міністер заграничних справ Сан Джюльяно в телеграмі виславій до секц. шефа Міллера, в котрій заявляє, що з дня на день тісніше віжуться і скріплюються щораз сердечнішо і ширішо взаємини між Австро-Угорщиною і Італією, а по-вікі вітні будуть тривати пам'ять про гр. Ерентала, котрій чимало до того причинив ся.

Ся телеграма висловлює личні почування міністра Сан Джюльяно, перед котрим гр. Еренталь не таїв своїх сумнівів що до неприхильного настрою деяких верств італійського народу супроти нашої монархії і висловлював ся також зовсім широ і явно перед делегаціями. Однак розумів ся дуже добре гр. Е-

ренталь, а ще ліпше відчував і відчував ся італійський керманич заграницької політики, що для Італії тридіержавний союз, союз з Австро-Угорщиною в певною підвальню єствовання. Огже хоч змінилися в многих річах відносини в італійським і в австрійських та угорських парламентах, хоч протягом тридцятилітнього єствовання тридіержавного союза послідували зміни на монарших престолах, союз сей показав ся кріпким забором між обома державами, а Італія в сїй хвилі відчуває і відчував ся потребу більше, як попереду. Отсюю телеграмою засвідчив отже італійський міністер загран. сирав вірність для тридіержавного союза, збереженої і скріпленої політичними змаганнями пок. гр. Ерентала, мимо всяких напастів і трудностей з боку противних струй у нас і в Італії.

Італійське правительство однак бачить наглядно супроти зросту французької флоти на Середземнім морі, як потрібна Італії опора двох великих держав, яка ся для неї конечність. Ale з другого боку також Австро-угорська монархія відчуває потребу свободи для своїх торгових справ на морі, которых може пильнувати в союзі з сусідною Середземською державою.

Сан Джюльяно своєю широю телеграмою розвів отже всікі сумніви, які останнім часами виникли що до становища Італії є європи проти відновлення тридіержавного союза. Нема найменшого сумніву, що гр. Берхтольд, спадкоємець і приятель та повірник гр. Ерентала, відмінений в останніх часах в усій політичні і дипломатичні справи, буде дальше плекати сї змаганя до відновлення і скріплевання тридіержавного союза.

З другого боку насуває ся новому міністру загран. справ гр. Берхтольдові важна

задача навязати приязні взаємини з тридіержавним порозумінням, в котрім з огляdom на близке сусідство з Австро-Угорщиною і з огляdom на спільні інтереси на Балкані займає Росія таке визначне становище.

Гр. Еренталь не був противником Росії, навпаки в довголітнім побиті в Петербурзі пізнав вагу приязніх взаємин між нашою монархією з російським царством, а порозуміння між обома державами переведене в 1897 році з міністерства гр. Голуховського було головно ділом гр. Ерентала, тодішнього амбасадора в Петербурзі. Активна політика Австро-Угорщини на Балкані, прилука Боснії Герцеговини, котра зробила нашу монархію також балканською державою, охолонула взаємини між Австро-Угорщиною і Росією, а простягнені руківільських і націоналістичних кругів російських по Галичину приневолено наше правительство до бачнішого береження своїх державних інтересів проти вмішування непокликаних чинників.

Однак сї хмарі нагромаджені на політичнім овіді між Австро-Угорщиною і Росією починають розсувати ся, а недавній побиті гр. Берхтольда в Петербурзі, а відтак в. кн. Андрея Миколаєвича у Відні призвив ся до прояснення овіду і привернення приязніших взаємин між обома сусідніми державами. Гр. Берхтольд є також противником новославянських утоші д-ра Крамаржа і гр. Бобринського та генерала Владимира і тому також не зможе погодити з достойнством і самостійністю Австро-Угорської монархії ново-а властиво панславистичні і російські націоналістичні агітації в Австро-Угорщині а особливо в Галичині, котрі можуть тілько утруднити добре взаємини між обома державами. Як небудь отже гр. Берхтольд буде вважати також ва-

женою задачею добре взаємини з Росією, то не зможе стерпіти вмішування непокликаних чинників у внутрішні австро-угорські справи.

Ціарське відруче письмо до Гр. Ерентала.

Недовго перед смертю гр. Ерентала звільнин его цісар з уряду відруче письмом, котре є історичним документом признания для політики і діяльності пок. міністра, але також вітчім напрямом для загран. політики Австро-Угорщини в будучині. Сей історичний документ звучить:

„Любій графе Еренталь!

„В оціненню обставини, що огляд на Ваш стан здоровля приневолює Вас на превеликий Май жаль, просить о звільнені, від уряду міністра Мого Дому і загр. справ, зізвалюю ласкаю на бажану Вами відставку.

„При сї нагоді вважаю потребою, за певнити Вас про Моє незмінне довіре, нетілько до Вашої личності, але також до політики, веденої Вами і серед трудних обставин з обичною ініціативою, котра Вам обезпечує тривкий спомин.

„Заразом висловлюю Вам за пірну, знаменати службу висвівчену Мені, Мому Дому і монархії з пожертвованем Моє повне признаніє від Моє найгорачішу відяку.

„Для ознаки Моєї тривкої прихильності наділяю Вас брилянтами до Великого Хреста мого Ордена Стефана.

У Відні 17. лютня 1912.

Франц Йосиф в. р.“

Ант. П. Чехов.

Криве зеркало.

(Святочне оповідання).

Я і жінка вішли до гостинної комнати. Там заносило мохом і вогкостию. Мілонін щурів і міший кинули ся на боки, коли ми освітили стіни, які не бачили съвітла протягом цілого століття. Коли ми замкнули за собою двері, повіяв вітер і порушив папером, що ризами лежав по кутах. Съвітло упало на ті папери і ми побачили старі рукоївіси і сeredновічні малионки. На позеленіліх від часу стінах висіли портрети предків. Предки дивилися гордо і строго, немов би хотіли скавати:

— Перетрілати би те, братчику!

Наши кроки гомоніли по цілім дому. Мілонін кашлеві відповідав відгомін, той сам відгомін, який колись відповідав моїм предкам...

А вітер вив і стогнав. В камені коміні хтось плакав, а в тім плачу чути було розпушку. Великі каплі дощу стукали в темні, сумні вікна, а їх стукіт наводив тугу.

— О, предки, предки! — сказав я, зітхнувшись. — Колиб я був письменником, то дивлячи ся на портрети, я написав би довгий роман. Пречінь кождий з тих старців був колись молодим і у кожного, або у кождої був роман... і який роман!... Поглянь, приміром, на свою старуху, мою прабабуню. Ся негарна, від-

ражуюча жінка мав свою у високій стежні інтересну повість. Чи бачиш ти, — спітав я жінку: — чи бачиш зеркало, яке висить там в куті?

І я показав жінці велике зеркало в чорній, бронзовій оправі, яке висіло в куті біля портрета моїї прабабуни.

— Се зеркало мав чарівні прикмети: оно погубило мою прабабуню. Она заплатила за него великі гроші і не розставала ся з ним до самої смерті. Она приглядала ся в нім дні і ночі, без перстанку, приглядала ся навіть, коли пила і їла. Кладучи ся спати, она кождий раз клала его в собою в постіль і умираючи, просила, щоби положили его з нею разом у домовину. Не сповінено її бажання лише тому, що зеркало не вілзло до домовини.

— Чи она була кокетою? — запитала жінка.

— Припустім! Але чи у неї не було інших зеркал? Чому она так полюбила саме зеркало, а не яке небудь друге? I чи у неї не було ліпших зеркал? Ні, тут, люба, криється якесь страшна тайна. Не інакше. Передане

говорить, що в зеркалі сидить чорт і що у прабабуні була слабість до чортів. Розуміється, що то вісенинниця, однак се безсумнівно, що зеркало в бронзовій оправі мав таємну силу.

Я стріпав з зеркала порох, подивився на него і зарогав ся. Мому реготови відповів глухо відгомін. Зеркало було криве і викривило мое лицо на всі сторони; ніс найшов ся на лівій щоці, а підбородок роздвів ся і поліз на бік.

— Дивне замілование у моєї прабабуї! — сказав я.

— Жінка впершучо підійшла до зеркала поглянула також в него — і в сю мить звершилося що є страшного. Она поблідала, затряслася ся всіма членами і крикнула. Підсвічник випав її з рук, покотив ся по підлозі і съвічка згасла. Нас оповила темнота. В сю хвилю почув я, як щось тяжкого падало на підлогу. То упала без чувств моя жінка.

Вітер застогнав ще жалійніше, почали бігати щурі, в паперах заворушили ся міши, Мов волосе стало дубом і почало рухати ся, коли з вікна зірвала ся рама і полетіла в діл. В віні показав ся місяць..

Я скопив жінку, обняв і виніс її з мешкання предків. Она очнулася доперва другого дня вечором.

— Зеркало! Дайте мені зеркало! — сказала она, приходячи до себе. — Де зеркало?

Цілий тиждень опісля она не пила, не Іла, не спала, а все просила, щоби її принесли зеркало. Она ридала, рвала волоси на голові, кидала ся, а вкінці, коли доктор заявили, що она може умерти з вичерпання і що стан її в високій стежні небезпечний, я поборюючи свій страх, знов спустив ся в долину і приніс її звідтам зеркало прабабуні. Коли она її побачила, зароготала ся зі щастя, опісля скопила її, поцілувала і вишила ся в неї очима.

І ось вже минуло більше, як десять літ, а ова все ще приглядає ся в зеркалі і не відриває ся від него ані на одну хвилину.

— Чи се справді я? — шепче она, а на підлозі разом з румянцем блищиць і праща і одушевлення. — Так, се я! Всьо зоворить лож, з віймкою сего зеркала! Брешуть люди, бреше муж! О колиб я раніше була зобачена себе, колиб я знала якою я є в дійсності то не вийшла би за сего чоловіка! Він не достойний мене! У моїх ніг повинні лежати самі прегарні, самі благородні лицарі!..

Раз, стоячи по заду жінки, я ненадійно поглянув зеркало і — відкрив страшну тайну. В зеркалі побачив я жінку чаруючої краси, якою я не стрічав ніколи в житю. Се було чудо природи, гармонія краси, величності і любові. Але в чим річ? Що стало ся? Від чого моя негарна, безобразна жінка видавала ся в зеркалі такою прегарною? Від чого?

Є. Е. др. Леон Білінський

спільним міністрам скарбу.

Після іменування гр. Л. Берхольда міністром цісарського Дому і загран. справ подався спільний міністер скарбу бар. Буряна, як ми вже звіщали, о відставку. Справа сі не підлягала ніякому суміжству, коли стало звісним, що становище міністра загран. справ має занято гр. Берхольд, котрий в угорським горожанином і членом угорської палати вельмож.

В тім самім часі, як ми звіщали, був зараз др. Л. Білінський на послуханію у цісаря, а се було в звязі з обсадою спільногоміністерства скарбу. Нинішні Wiener Zeit оповіщає звільнене бар. Буряна із сего становища а іменовані Г. Е. дра Л. Білінського спільним міністрам скарбу.

Др. Л. Білінський був уже двічі австрійським міністрам скарбу а тепер предсідником польською, а давніше був він також в делегації референтом окупаційного кредиту (босанського бюджету) і жив в прязініх взаєминах з пок. спільним міністрам скарбу Б. Калляйом, під котрого управою оставала Боснія й Герцеговина.

Др. Л. Білінський відомий як визначний державник і політик незвичайної обачності, але й великої розваги і основного знання по-літичних відносин а також відносин Боснії й Герцеговини. Він є автором начерку язикового закона для всіх австрійських країв, уложеного вельми предметово, однаке начерку сего не вийшло свого часу в посолській палаті задля опору групи дра Козловського.

Іменовані дра Л. Білінського спільним міністрам скарбу буде неперечно вельми прихильно віднесені в Боснії й Герцеговині і можна сподівати ся, що діло розпочате так съєтно пок. Калляйом поведе др. Білінський дальше і доведе там до рівноправності поселених там народів і до вихомирення обох країв та їх процвіту і що також заошкують поселеними там Русинами та подбас про їх культурні потреби. Бажаємо отже новому міністрові як найкрасіших успіхів.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварніх, торговлях і привіднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

До відома ц. к. Ради шкільної краєвої.

Часопис для народу „Основа“ подає в ч. 3-ім допись з Мілівці, в Заліщицькому окрузі, про шкільні відносини, на котрі повинна би звернути бачність ц. к. Рада шк. кр., розслідати їх та чим скоріше зарадити лиху і тому подаємо сю допись в цілості:

Мілівці, пов. Заліщики.

„Нігде може на світі нема так поганіх відносин господарки шкільної, як в Мілівцях повіта Заліщицького. Предсідатель місцевої ради шкільної, дідич Герінгер, від 10 літ не здає рахунку в гроші шкільних, а поспідніми літами виробив собі в старості таке право (розуміється, безправне!), що бюджет шкільний побирає сам з каси уряду податкового і видає з тих грошей маленку частину на видатки шкільні, а решту на полатане ріжних дір. Громада протестує все против тої господарки — і у самого дідича і в старості, але для пана дідича нема ні староства, ні жадної влади, ему здає ся, що він ще в Польщі і в паном Каньовським, що нікого не боїть си і ніхто не съєтієго, де він подіває громадські гроші призначенні для школи. З початком року 1911 забракло в дворі грошей і пан приказав своєму наймитові учителеві Петрушевичу зладити письмо до громади, щоби виплатили більше грошей на видатки шкільні і побрав з уряду податкового в Тлустві буджет шкільний. Против сего запротестувала громада письменно і сей протест внесло ся до староства. На се пірвала дідича шевська пасія, як хто съєтієму не вірти і скажити до староства — та замість звернути гроши громаді, відіслав їх телеграфічно до староства. Але се була лиш комедія, а ще більшу комедію відограло староство, бо на ділі і пан не зірк ся предсідательства і не віддав гроши заступникам предсідателя, яким був місцевий руський съєщеник, авт. не справив того, що конечне було для школи,

не купив навіть дров. Прийшли сильні торочні морози — школа не опалена.

Громада не вислала дігій до школи і через кілька днів не було науки. Телеграфічне донесене до староства не віднесло ніякого успіху. Дідич війшав до Львова і там єго звіяло — учитель в школі мало не замерз — діти не ходили довший час, інспектор Юзва перед селянами, які приїхали з жалобою на Мілівські порядки польські — висьочив предсідателя, радив, аби урядоване обіня заступник предсідателя — съєщеник. Колиш съєщеник зажадав відданя активів і грошей, бо що можна зробити без грошей — навіть не кувити ся фіру дров! — то староста на письмо нічо не відписало. В старості знають Герінгера і кажуть: ми не можемо на него натиснути, бо тоді мусів би обіяти урядоване Русин і до того съєщеник, а ми до того не допустимо. Нехай дідич марнує гроши громадські, нехай і 10 літ і більше не скликує засідань шкільної ради — він на то є дідич, він має які Поляк вести польську го сподарку, хто має платити і мовчати, бо він на то є хlop. Але і хlop не буде терпіти довше такого ошуканства і громада віднесла слівже до послів соймових, щоби займити ся трохи тим панком а ще більше п. інспектором Юзвою та его шефом паном Вельце, старостою на Заліщиках. Сими панками вже давно треба нам було займити ся, але ми чекали і надіяли ся якоєв поправи відносин, але видно, п. старості більше лежить на серці Польща з р. 1772, коли толерув такі надужити панка в Мілівцях — як добро і просвіті повіту.

І громада Мілівці має вже гроши на нову школу і вже минувшого року хотіли громадян приступити до будови нової школи — і помешкання для управителя школи, однак пан не хоче допустити до будови школи і кінти собі із людьї і з інспектора, який мусів тут стати по стороні людей. Пан каже коротко: szkoła nie trzeba, bo ja nie chce, і староста Вельце мусить за ним стояти. Біда оно, як старости стають льоками панськими. Але не в тім біда, вехай собі п. Вельце буде чиїм хоче слугою — він має бути на першім місці цісарським урядником і як від такого ми маємо право жадати, аби пильнували ладу і порядку в повіті, а не будував Польщу. На те має староста жандармів, не щоби лаш з хлопами робив лад і порядок, але також, як пан що вкраде, чи, як говорить ся в нарічю панським, спроевірить або здефравдує, то і панів належить завізвати до порядку. Як отже пан Герінгер шафув сам хлопськими грішами, то і панови валежить ся посидіти. А п. староста Вельце знає добре, що п. Герінгер взяв шкільні гроши, які зложила громада і вложив їх вібі то до каси аж в Krakow, а потім знову дійде, а книжочку так написав, що грошей каса не виплатить нікому, лиши саму самому. І се знає п. Veltze. Що порадили би люди, як би пан першого лішого дні виймив гроши громадські і чмихнув, де за границю? Щоби на се сказав п. Veltze. А однак ані з Герінгера, ані з самого Вельце громада не потягне гроши, бо нема з чого. Ми радимо дуже п. старості зробити лад з грішами шкільними в Мілівцях, хочби навіть привізло ся засмутити п. Герінгера — інакше будемо думати, що староста не лішний від Герінгера. А п. Герінгерови ми би радили, щоби, як не чує ся спосібним взяти ся до будови школи, віддати предсідательство в інші руки, а тоді ніхто не буде мати проти него нічого. А ще нехай собі п. Герінгер тримає спілку з жидом, нас се нічо не обходить, — але нехай не сильне громади, щоби за дорогі гроти купували жидівське обійтє — на мешкане для професора, бо то далеко від школи, а знов громада не потребує платити жидови 1600 К за пляц, який не вартує і 600 К. Громада має свій власний пляц, нехай лиш п. Герінгер віддасть нам гроши, то ми збудуємо школу так, як і церкву без него. Час влади вглинути в господарку шкільну сего повіта, бо таких безправств годі терпіти!

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Події в Босні. З Сараєва доносять: Під час подій з неділі поранено кілька осіб шаблями і кінськими підковами. Сина громадського радника, Сахівагіча, гімназійного ученика, зранено пострілом в голову. Він жив, але єго

стане безнадійний. Доси не стверджено, хто стріляв.

Днівники остро виступають проти поліції, за се хвалять тактовне поведене війска. Як доносять хорвацький „Днівник“ демонстрували спалили мадярську хоругов.

Вчерашній день проминув без випадку, помінувши демонстрацію учеників середніх шкіл, які відспівали національні ім'я перед будівлею краєвого правителства, а пізніше державний ім'я, а також підносили оклики в честь стоячого недалеко війска. Поліція не мала причини до вмішання.

По полудні явилася у шефа краю депутация, зложена з віцепрезидентом сойму і предсідниками клубів з просьбою о кофнені військової поготови в улиці міста. Вечером зачала ся громадити на улицях молодіж, але військо замкнуло улиці і не допустило до авантур.

Урядове слідство ствердило, що стріли, які впали під час однієї події і ранили між іншим смертельно одного студента, не вийшли ні від поліції, ні від війска, лише від демонстрантів.

В кульоарах боснійського сойму панувало вчера велике обурене. Засідання, назначене на 11. год, зачалося ся доперва о 12. год, в поздніше. Галерії були переповнені, салі також. На галеріях зібрало ся богато студентів. Правительственні лавки стояли пусткою.

Коли містопредсідник отворив засідання, піднесли ся оклики: „De в правителство? De в мадярські гузари?“

Посадник Сараєва п. Сурчіч ефенді заявив, що президії і послам звісні є події, при яких з причини брутальнosti поліції поляла ся невинно кров дітей.

Бесідник запитав краєве правителство, в який спосіб задумує дати сатисфакцію за невинно пролиту кров. Бесідник віс, щоби на знак смутку засідання замкнено, почим візвав населене, щоби зберегло супокій і поглишило дальшу акцію послам. (Живі оплески).

Засідання по сїй бесіді замкнено.

Заграниця.

Італійско-турецка війна. На основі наспівіших депеш можна би здогадуватись, що Італіці меткіше взлили ся до воєнних операцій на побережах Червоного моря. Італійська ескадра через 2 дні бомбардувала укріплена порту коло арабського міста Перім, недалеко протилежності Бабельманда.

Наслідком бомбардування був невеличкий, бо кораблі, глубоко сягаючи в воду не могли зблизити ся до берега. Тому в суботу вечіром ескадра відплила. Рівночасно в іншій точці Арабії, а се під Фарсаном, висадили Італіці пів баталіона морської піхоти. Сей відділ сейчас почав ставити укріплення. Імовірно задумала італійська армія сотворити собі в Арабії точку опору, з якої могла би доставляти оружі і амуніцію арабським шейкам, що бунтують ся проти Туреччини. Очевидно, що італійська рухливість на сім побічнім театром війни привнесла також Туреччину до певних підприємств; тому вислано на Червоне море кілька старих кружляків, званіх по турецькі „самбук“. Оден з тих кружляків зустрівся з італійською каноніркою, яка утекла.

Генерал Канева повернув вже з Риму до Тріполі і знова обіяв начальний провід. Понернув саме в пору, бо турецко-арабські війська знова розпочали приступи на заняті Італійцями прибережні точки біля Бенггазі і Тобрук. Стало ся се в неділю. Агенція Стефанівського впевняє в депеші, що в обох місцевінностях відпрацюють ся війська для професора, бо то далеко від школи, а знов громада не потребує платити жидови 1600 К за пляц, який не вартує і 600 К. Громада має свій власний пляц, нехай лиш п. Герінгер віддасть нам гроши, то ми збудуємо школу так, як і церкву без него. Час влади вглинути в господарку шкільну сего повіта, бо таких безправств годі терпіти!

Царгородське міністерство війни одержало депешу, в якій доносять ся, що дні 13. с. м. турецко-арабські війська виконало атак на Герну. Удало ся єму прорвіться до двох крізьниць на захід від Акаба. Борба тривала 3 години. Італіці уживали не лише армат і мітранза, але також бомб, а помагав їм огонь вогнівих кораблів. Італіці мали значні втрати.

НОВИНКИ.

— Календар. В четвер: руско-кат.: Никифор; римо-кат.: Стол. с. Петра. — В п'ятницю: руско-кат.: Харлампій муч.; римо-кат.: Фльор. і Романа.

— Запомоги ухвалені в краєвім бюджеті на 1912 рік. На віднову церкви в Хлібові 300 К; для тов. „Проблема“ (на рільничі ціл.) 35.000 К; для „Сільського Господаря“ і русофільськ. „Рольного Саюза“ до розпорядимості краєвого Видлу 15.000 К; для общ. им. Мих. Качковського (!) 6.000 К; для „Господарської Часописи“ 1.000 К.

— Доповняючий вибір посла. Намісництво розписало доповняючі вибори посла до сойму з курії сільських громад, жидачівського повіту, в місце о. Сеника, що зложив мандат, на день 1. цвітня с. р.

— Перенесення поліків. В окрузі XI. корпуса (львівського) мають наступити на основі розпорядка міністерства війни отсі зміни місцевин побуту поліків: полковий штаб, 1 відділ машинний і 3 баталіони 15. п. п. переносяться в першіх дніх марця зі Львова і Мостів вел. до Тернополя, а за се тілько відділ 55. п. п. перенесе ся з Тернополя до Львова і Мостів вел.; 30. баталіон стрільців (без кардри) переносять ся зі Львова до Штаєр, вкінці 4. полк уланів в перенесений з Жовкви і Львова до Вінер-Нойштадт або Трайсірхен.

— Замкнені торги. Намісництво замкнуло в місті Станіславові і в цілім політичному повіті станіславівським всі торги і ярмарки на худобу, іменно в причині пануючої там зарази.

Дрогобичі, а заведена друга межимістова лінія зі Львова до Черновець, яка буде продовжена аж до Сучави.

Переведене будови тих телефонічних ліній має коштувати 2,360,000 К, отже майже 20 проц. з 20 міл. корон надзвичайного кредиту на всі австрійські телефони.

Міністерством прирікає, що — о скілько се буде можливим — влучить в свій план на 1912 р. також будову лінії: Сянік, Лісько, Коломия-Городенка, Розділ-Жидачів - Журавно, обіцює також, але під всілякими застереженнями передбову і розширене льокальних ліній в Ярославі і Станіславові та заведене другої лінії зі Львова до Тернополя.

Міністерство торгівлі наміряє в сім років усунута також хиби телефонічної служби у Львові коштом 500.000 К, жертвую розширене кабельової сіті в Krakowі 450.000 К, пів мільйона К призначує на заведене нових і переложені кількох давніх сітей абонентів, 300.000 К на нові централі телефонічні, 400.000 К на консервациі телефонічних і телеграфічних по-лучень, а 50.000 К на віднову телеграфічних получень.

— **Золочів кріпостю.** В міністерстві війни переведено наради над укріпленем міста Золочева. По переведених дослідах терену довкруга міста виготовлено вже реферат і плян укріпленя. Здається, що кріпості роботи зачнуться вже з весною, а передовсім насту-пить викуплене деяких земельних просторів До прискореня сеї справи, вентильованої вже від кількох літ в міністерстві, причинилися без сумніву численні шпіонські афери з останніх днів і русофільська пропаганда в Галичині. Золочів буде після проектованих пля-нів сильного кріпостю.

— **Росийська пропаганда в Галичині.** «Нове Время» пригадуючи „муки“ мешканців села Жданів, переслідуваніх (!!) за приватне право-слав'я, визиває відповіді до своїх читачів до збирания жертв для нещасних галицьких „Ро-сиян“, гниючих (!) в польських тюрмах (?).

Як впевнюють з русофільських кругів, ви-слано сими днями з Галичини прошу, підписану соткою найвизначніших галицьких „Ро-сиян“ до російського царя в дорозі „Всеросійського національного Союза“, щоби при евентуальних дипломатичних перегово-рах головним усів'ям порозуміння між обома державами становила „подъяремна Русь“, що стогне в польськім ярмі.

— **Спілка проти куреня тютюну** оголосує статистичні відомості про консумцію тютю-ну в поодиноких краях. На основі обчислень сеї спілки найбільший процент припадає на Голландію, іменно 3400 грамів на одного. В північній Америці виносили сей процент 2100 гр., а в Бельгії 1500 гр. В Австро-Імперії, Німеччині, Данії, Швеції, Норвегії, Канаді і Австра-лії виносили сей процент межі 1000—1500 грамів. В Франції і Росії виносили сей про-цент близько 950 гр., а в Англії, Швейцарії, Італії, Іспанії і Португалії по 600 грамів на одну особу річно.

— **З сокільських кругів.** Звичайно з весною сильніше зростає число нових пожарних філій львівського „Сокола“ з огляду на небезпеку пожеж в літніх місяцях. Так само і тепер наступив — як дізнаємося ся — збільшений рух при закладанні нових філій по селах і місточках. Досі має львівський „Сокіл“ 744 пожарні філії, з яких близько 200 приняло на-зву „Січ“. — В салі львів. „Сокол“ закладає ся нове електричне освітлене, бодотеперішнє сильно кульгalo і не відповідало потребам аматорської сцени в тій салі. — В сокільськім органі „Вісти в Запорожчі“, який від року ви-ходить з кінцем кожного місяця, звертається до купуночкою площею коло стрій-ской рогачки. Сюди справою зацікавилися і селяни і прислають численно свої датки по кілька корон.

— **З європейськоїженщини.** Жандармерія арештувала в підльвівському селі Сокільниках 43-літну женщину М. Турнякову, которая від довшого часу бо вже від 17 літ занимала ся мордованим діти переданих її на виховання. Она при-нимала іменно на виховання діти від матерій, котрі з ріжних причин не могли, чи не хотіли самі їх виховувати. Турнякова позбувалася звичайно повірених собі дітей короткою доро-гою, заморюючи їх голодом, або наражаючи нарочно на всілякі недуги. Жандармерія по переведеню слідства вивела ся про кілька таких фактів. Так и. пр. в 1910. р. віддала служниця А. Косярська свого 2-літнього здорово-вого хлопчика на виховання до Турнякової. По-

з голоду, а до того, коли була без надзору, покусали її пси, наслідком чого небавом померла на закажені крові. Та сама Косярська передала Турнякові на виховання свою 10-місячну дочку і як тепер стверджено, догорює она наслідком змущана.

З початком с. м. привезла Турнякова двох неправесних дітей служниця С. Невядомської і такими опікувалася ся, що одно з них померло з голоду.

— **Хорватські демонстрації.** З Сараєва доносять, що тамошні Хорвати уладили оноді протиугорську демонстрацію. Товна вложена головно від студентів і робітників зібралися на площі перед катедрою, співаючи народні пісні. Коли надійшла поліція і візвала розійтися, посипали ся з товни каміні і упали револьверові стріли. Тоді поліція добула шабель і розігнала товпу. Від револьверових стрілів погиб один студент, магометанін, а один поліціянт тяжко покалечений. Стрілі з поліцією повторилися. Арештовано загалом 19 осіб, але їх опісли увільнило. О год. 9. вече-ром настав спокій.

— **Фатальний випадок** случився ся оноді в домі директора Фафата в Бистрі. Іменно хатній песь сказав ся в невідомі причини і покусав всіх членів родини. Ціла родина звернула ся о лікарську поміч до проф. Буйвіда в Krakowі.

— **Істинно-руський шпіон.** „Słowo polskie“ доносять з Перемишля: „Перед кількома днями арештовано знова під замітом шпіонажу певного молодця, Гаралевича, що приїхав з Коломиї і зачав ту дуже підоцірко крутитися коло кріпостій, робити ріжні поміри і напічерки. Арештовано переведено в великий тайній і по переслуханю відставлено его до суду, віддаючи поліції протоколи до рук самого президента, а арештант під особливу опіку управителя тюрем. Який був вислід поліції протоколів — остав тайно; певною річию є, що Гаралевич є гімназіальним екс-студентом з Коломиї і був видалений з гімназії за пропаганду цареславя і русофільства“. Здається, нова пахуча „квітка“ за під пропора Дудикевича і Марущака.

— **Нещасливі пригоди на залізниці.** Із Ставіславова доносять: Минулі суботи перед по-луднем пішов був слюсар в варстіті залізничних Белічен по трісці до огрівальни. В хвили, коли вертав трісці зігрівальні, шляхом, що веде до огрівальні, надійшла сусіднім шляхом резервова машині, на котрій був машиніст Госсович, котрій свиставкою діявав знак, щоб Белічак уступив ся. Сей очевидно того не чув і ішов дальше. Коли машина була вже дуже близько того шляху, котрим ішов Белічак, машиніст ще раз засвистав. Белічак очевидно гадаючи, що машина надходить з про-тивного боку уступив ся як раз на шлях, котрим ішала машина і впав під машину, котра поломила їй обидві ноги. Нещасливого відставлено до шпиталю.

— **Музика-средство против лисини.** Оден про-фесор штрасбурзького університета заняв ся досліджуванем впливу музики на ріст волос у чоловіка. Ученій пересувідчив ся, що між музикантами дуже мало лисих, всього 2 проц. тимчасом, коли між письменниками не менше, як 16 проц. лисих. Штрасбурзький учений пояснює сей факт впливом музики на ріст волоса.

— **Доходи австр. державних залізниць** виносили в місяці січні с. р. 51,000,000 К, отже о 1,600,000 К більше чим в тім самім місяці м. року. За минувшій рік відставлено вже рахунки до листопада. Виходять з них, що в м. року доходи держ. залізниць аж по сей місяць виносили 719,000,000 К, були отже менші о 12,000,000 К від поєднанів на 1911. р.

— **Розправа против Мацоха і тов.** зачне ся дні 27. с. м. в Піогрові і буде тривати по 7 годин денно, т. є від 11. год. перед полуночю до 6. год. вечером. До розправи покликано двох лікарів в характері знавців, каліграфа і 120 съїдків.

— **Дикий проект.** Два офіцери з армії Зединеніх Держав, котрі переводять науку обходження ся в багнетами, піддали думку, аби для вояків достарчувати сирого мяса, щоби они наперед привичкалися ся пахати багнетами в мясо своїх братів. Чи сей звірський проект увійде в життя — неизнати ще.

— **Збещщене росийського імені.** Подумай лиши дорогий читачу: „Прикарпатская Русь“ без „історического“ йор! Так. Якийсь „інородець“ пишучи за „Gazet-ojo lwowsk-ojo“ про вибори в Жидачеві не додав йор! „Выборъ

въ Жидачевщинѣ объявлен“(!) написано чорне на білім в органі Дудикевича і Марущака (ч. 966). Ох, аж лячно! Не одно російське око заплаче на вид такого збещщення „історического глупописання“ А „мазепинці“ — зовсім природно — повискають із скір з шаленою радості. Такі то вже часи.

— **Пора женячки.** Минувшої неділі відбулося в католицьких церквах у Відні 1.100 вінчань. Протягом попередніх днів сегорічних місниць відбулося 1.400 католицьких вінчань. В неділю съїдники і церковна прислуза не могли собі дати ради в деяких церквах. І так в церкві св. Йоана в XII. дільниці звінчано минувшої неділі 53 пари. Цукорники, реставратори і фіякерники мали справдіше живо.

— **Англія перед катастрофою.** В Англії приготовляється величезний страйк, який може вибухнути в найкоротші часи. В тім страйку возьме участь 1,000,000 гірничих робітників, 650,000 робітників бавовняного промислу, 300,000 з міданого і зеланого промислу, 460,000 механіків, поверх 240,000 перевозових робітників і 240,000 закрасчиків. Страйкари мають до розпорядимости фонд 50 мільйонів корон, що однак супроти такого великого числа страйкарів є дуже мало квотою. Противільство старається ще посередництвом гірників. Наслідком посередництва Аскіта робітники і їх роботодавці в Глісгові згодилися на віддане непорозуміння під мировий суд. В Лондоні відбулося вчера засдання мирового суду в угінії справі, але не довело до успіху. Представники копалень заявили, що вже представили свої умови, під якими можуть згодитися на означені тимчасові плати, але робітники ті умови відкинули. Кожного дня належить отже сподіватися вибуху страйку.

— **Вплив революції на торговлю.** Всі держави, що ведуть торговлю з Китаєм, поносать з причини китайської революції дійсною страйк. Китайська статистика цла виказує, що від вересня до листопада м. р., отже протягом всіх трьох місяців вивіз заграницьких товарів до Китаю зменшився в порівнанні з тим самим періодом часу в 1910 р. о 37 проц., а вивіз китайських товарів за границю опав в тім самім часі до 34 проц. Довший застій в китайській торговлі, а передовсім в околицях оружжя стріч — спричинив такий стан річки, що богато товарів складів замкнено зовсім. Найживішту торговлю веде з Китаєм Японія і она обчислює свої страти з причини революції на 66 міл. карб.

— **Летній катастрофі.** Лондонські днівники доносять, що в Сан Франціско упали летуни Німець Гоф і Англієць Гленмарктін. Гоф погиб на місці, а Гленмарктін вийшов ціло. Оба літаки зовсім знищенні.

Капітан де Вінкель з італійського відділу воздухоплавства, котрій від кількох тижнів перебуває в Англії в цілі розслідування і купна літаків для італійського правительства, упав в неділю — як телеграфують з Лондона — коло Салісбіру (Salisbury) під час лету із ломив обі ноги, та тяжко покалечив ся.

— **Позамінане театри.** В Міддлтірі по замінано всі театри а то з причини великого оподатковання Іх, головно на річ убогих і шпиталів. Директори театрів скликали збори, на які запросили всіх драматичних авторів і театральних рецензентів і по всестороннім розгляненю справи ухвалили одноголосно по-замінити всі театри аж до хвилі, коли оподатковані театри не будуть зменшенні до однієї третини.

— **Притомні летуни.** З Н. Йорка доносять: Летун Beale ваніє ся оноді на літаку, взявши собі як подорожного одну женевину. На висоті 350 метрів бензина замерзла, в наслідок чого мотор перестав ділати. Пересягнувши женевину, хотіла вискочити з літака, однак перешкодив їй однією рукою товаришку небезпечної ізди, другою зручно позів літаком і пашливо вісів.

— **Як Німець учив своїх земляків вимовляти по французьки?** Найтажшою річию у французькій мові є спосіб в який мають вимовляти слова. Для того в підручниках до французької мови є звичайно подані вказівки, як вимовляти ся слова. Однак із таких підручників появляються ся слова. Однак із таких підручників появляються ся слова. Bonjour Monsieur: має ся вимовляти: bong schur moszieh, Portez vous bien = porrteh-wuh biang. Je vous demande pardon = sche wuh de-mangd pardong, Gai faime = schah fang ітд. Кождий в таких підручниках має цілію пода-

ти спосіб, щоби той, що з цього учить ся міг розмовити ся з чоловіком, котрого мови учути ся. Ale я б хотів знати, які би Француз зробив очі, коли би почув таку вимову, як учив сей чан в своїм підручнику? Не можу порозуміти ся, мусіли би цевно і Німець і Француз розійтися „в своїх“. Ale за то коштує сей підручник всього 50 феніків

Оповістки.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Салі „Гвозді“, ул. Францішканська 7. Початок о год. 7. вечером).

В четвер дні 22. лютня третій раз: „Сонце Руїн“ драма козацької України в 5 діях В. Пачовського.

В п'ятницю дні 23. лютня „Брехня“ штука в 3 діях В. Винниченка.

Др. Володимир Геринович.

Нарис до землемісні угорської України.

(Дальше).

А они неначе філії вод гонять струями та несуть знищенню: на вид їх горить трава і ліс, кипіти-трясти ся починає вода річки та неначе боячи ся їх обійм, летить парою у воздушний безкрай; паде листок дерева на землю скорше і численніше як осінняю порою, дріжить галузь, пухас кора, начеби хотіла показати серце своє та відкрити себе цілу перед смертиною, наче би хотіла показати свою невинність, або роздерши свої ризи чекала кінця. А тим часом покриває ся земля тьменною тьмою, чорна ніч здає ся, наступає, наче сонце відвернуло ся та зайшло безслідно в іншу країну.

Над цілою околицею на просторі цілих миль покрило ся небо хмарою-тьмою неприворотю, наче би хто чорним та грубим покровом прикрив землю.

Се нависла хмара газу, попелу, пилу, піску та каміння видубутого з нутра землі або продерготого і викрушеного з боків вулканічного горла. Такий темний, неприродний покров повис у воздуху неначе чорна челюст над горючим величеством морем огня і полуви, підтримувана щораз то новими вибухами, огрівана безнастаними давками огня а притримувана силою вибуху вулканічного.

З хвилюю коли хмара покрила в нескінченій віддалі небо картина став ся грізний шоу, більше таємничою, переймаючою страхом і грозою, діймаючою ляком і ожиданем чогось найгіршого.

Здає ся настав кінець усьому, ще хвилина а западе ся вся чернь воздуха та припудить собою увесь світ.

Перед нами переймаюча картина пекла

з українських народних апокрифічних оповідань, перед нами тьма підземна в супроводі жаркого огня пекольного. Чернь-хмари денеде закрашена. Понад отвором горючого вулканіана, над кратером полуміні і огня она освітлена блеском крові, у ній відбиває повна гроза сего, що діє ся під тою точкою на споді. Із твої огняної рани ідути кроваві тіни досередину дугою даліше та впадаючи в ріжні відтіни, зливаються ся з тьменною хмарою.

Що живе ще, що не улягло знищено та загладі, глядіть прикованими очима на цю картину. Усі змисли передали свою енергію очам відпливним в огнену точку хмари та слухови, який уймає проникливи судороги землі. Здає ся, завмерло серце...

Усе хоче слухати і дивити ся... Ось таке діти ся мусіло тут колись перед давніми часами. Але нині воно забуло ся.

Бо і затерли ся навіть з дебільша сліди тих страшних подій. Не згадув про се ратай ідути в поле, ані пастушок доглядаючий худобу серед ділових предивин картини природи сеї оригінальною вігорлятскою окопиці.

Свідчать про се лише німі съвідки-скелі, що неначе за кару своєї своєвільності чи самоволі двигають темні бори і лани збіжжа дають себе роздирати водам рік та потоків.

До сходу пасма вігорлятських гір тягнуться гори маковецькі. Они подібні під кождим взглядом до вігорлятських і належали колись до них. Переділила їх лише ріка і долина ріки Ужа. До сходу від них тягне ся ще кілька гірських громад посередині та переделініх на частини долинами численних в тій стороні правобічних допливів Тиси. Сі гори однак не заслугують на більшу увагу. Они як і усі інші нами в горі описані обдергти в часті зі скель верхніх съвідків старими скелями.

Описавши гори Угорської України, положені на півдні карпатських гір, переходимо

до опису самих Карпат, котрих півднева частина належить з огляду політичного до угорського королівства.

Карпати є новими горами, новшими і молодшими від тих гір Угорської України, повисше описаніх. Коротше встановлюють они на поверхні землі, коротше діляться також і від розкладові чинники. З огляду на се носить карпатські гори на собі ціхі молодості а не в так зовсім знищени як Геделя, Бігорял або Браниска. Вправді і тут вплив розкладових чинників не остав без наслідків; вправді оставил він і тут на поверхні сліди та виразне пятно своєї діяльності, але се ділане не в так основне, так глибоке, як на півднево-карпатських горах.

Сій власне своїй молодості, сему невеликому вікові мають Карпати завдячувати свою нинішню форму, а іменно, що не виглядають нині так, як інші гори, положені на області Угорської України.

Коли кинемо оком на цілій пояс карпатських гір, розложений на угорські і на галицькі області, та приглянемо ся єму близьше, то побачимо, що деякі єго частини носять на собі ціхі, які дають нам можливість поділити українське карпатське пасмо на кілька частій. Приглянувшись ся Карпатам, замітимо, що в одному місці є они вищі, в другому висіші, в одній стороні ширше розпростираються, в другій вузше. Висота якихсь гір має дуже важкий вплив на кліматичні відносини даних окопиць, а ті знов потягають за собою дальші важкі зміни в ростинні та звіринім съвіті. З огляду на се повторили ся на області карпатського пояса певні ріжниці, які становлять певну та справедливу підставу до поділу їх на цілій ряд полос з певними, характеристичними ціхами.

В західній стороні карпатської області простягає ся низкий Бескид, а сагас він по річку Ославу, притоку Світу до північного боку Карпат, а по річку Лаборицю до південного боку. Ся часть наших Карпат є найниж-

ша і тому справедливо носить она назу низького Бескида. Назвати сю частину Карпат можемо ще інакше, а іменно після назви сих населенів, сеї частини нашого народу, яка ту частину сих гір заселила. З огляду на се можна назвати сї гори лемківським Бескидом. Сі гори є найширші. Нема тут високих верхів хотіти називати таких, які стрімко на східнім кінці карпатського пасма. Коли дивитися ся з високо положеного місця на ту частину Карпат, здає ся нам, що маємо перед собою радше високорівню, поперетину частинкою ярами рік, та долами, як добре розвинене гірське пасмо. Здає ся нам, що маємо перед собою високорівню з сильно сквильованою поверхнею. В рівнобіжній до себе лівій тягнеться тут по переважні часті в напрямі західно-східнім гірським хребти, а між ними болота та річки.

Гірські хребти тутешніх сторін є лагідно нахилені, а збочи гір постепенно, не нагло спадають в долини пливучих туди рік. Сі характеристичні ціхі лемківського Бескида мають велике значення для народу, поселеного по сїй стороні. Лагідність форм та мала висота дає можливість тому, що можуть они бути усюди не лише управлювані, але і заселені.

Лагідний склін гір — се дуже важна окопиця для нашого хлібороба, який в тих еторонах головно на хліборобстві опирає своє існування. Він є в силі обробити поле при такім наклоном і є збочий. Се тяжка робота; вимагає она великого накладу і енергії як чоловіка, так і худоби, однак можлива. Се додатна сторона, се дуже цінна прикмета сї області карпатських гір. Дас она можливість зажиткувати усе. Нічо не повинно тут лежати відлогом, ві оден шматок землі не повинен змарнувати ся.

(Дальше буде).

Вже час

Замовляти в

Народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К. за гект. franco Львів
Герцеговинські по 110 К
Гегелійські по 120 К
Самороднік по 132 К
Самороднік (Special) по 160 К за гект.

При замовленнях низше гект. ціна висша і то: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленнях низше 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар. Торг. Страй“ приймаємо до двох місяців на зад по ціні нечисленній. (1—15)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Ол. Гричанка.

Вражіння з дороги.

Море. З одеських спогадів. Паролавом з Одеси до Ялти. В Ялті та її околиці. З Києва. На Тарасовій могилі. З Камянця Подільського. Тіволієвські каскади. Перший вечір в Венеції. Сан-Ремо, Італійський карнавал. По Ріврі. Вражіння з Монако. Карнавал в Ніцці.

Дістати можна в друкарні Ів. Айхельберера, Львів Ринок ч. 10.

РЕВУН

сатира Осипа Маковея з образками

Струхманчука

коштів в Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою перевіскою К 20 с.)

Товариство взаємного кредиту

„Джістер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаємних обезпечень „Джістер“ в р. 1895 на підставі закону о створишенні з р. 1873.

Однічальність членів обмежена до подільної висоти уділу.

Шлею Товариства є у діючому кре-ditу своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без по-тручення податку на рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в півдні.

Кonto в Щадниці поштовий ч. 35.527.

Кonto жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 3,468.296--

Уділи членські К 341.275--

Позики уделені К 3,916.577--

Канцелярії Товариства отворені перед півднем.

!!! Купуйте !!!

одобреній Радою шкільною краєвою і відповідний накладом „Видавництва Чина св. Василія В.“ в Жовківі підручник д-ра Богдана Барвінського ч. з. „Оповідання з рідної історії“.

Підручник обнимає 190 сторін тексту XXXVI сторін ілюстрацій (числом 53) на кревідом папері і 2 макети. В гарній полотняній оправі коштує всього 2 К 20 с.

Сей підручник є першим підручником рідної історії для руских середніх шкіл, дає шкільній молодежі вперше в повній образ нашої бувальщини. Писаний так, що надає ся не лише для учеників I. класи середніх шкіл, але при недостачі іншого підручника й для учеників висших класів, для руских виділових шкіл, для семінарій і ліцеїв та до кваліфікаційних іспитів на народніх і виділових учителів.

Надає ся він до науки в дівочих та хлопчицьких бурсах і інститутах, а і зза своєї приступності також для наших читальень, для селян і міщан. З хіном може почити ся з него наша історія й кождий освічений Русин, що не має часу розчитувати ся в обемистих книжках.

У Львові набувати можна в „Книгарні Наук. Товариства ім Шевченка“, Ринок 10.

до

АМЕРИКИ
КАНАДИ

найліпше перевозить

Лінія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна перевезення кораблем 220 корон за дорослі особи разом з поголовним податком, а 120 К за діти понизше 12 літ з погол. подат.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТИВ:

Ультонія з Реки 21. лютого.

Ляконія з Реки 2. марта.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найскоріші і найвеличіші пароходи на съвіті:

Люзітанія, дни, 9/8, 30/8, 27/4, 18/5.

Мавританія, 2/3, 23/3, 13/4, 11/5 1912.

Подвійний хосен!

Хто набуває в „Торговельно-промисловім Союз“ ул. св. Антонія ч. 1. Вишивають сорочки від 12—20 К, краватки 2·50 К, ручники 8—К

Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 с інші так само гуцульські вироби. Килими по 16 К 1 метр. Машини до писання „Адлер“ руска 600 К — руко-полська 650 К і проче — той дає заробляти своєму і соричине більший процент на рідкі школи. Замовлення лі